

לודמיר

מקושרים לצדיק מאז ועד היום

להפצת משנתו ותורתו הבהירה של
קודש הקדשים רבי שלמה מקארלין זי"ע
סיפורים ותולדותיו, ותולדות זרעו אחריו

סמון לציון קודש הקדשים
רבי שלמה מקארלין זי"ע

| גליון 285 |
פרשת קרח תשפ"ו

אין הויף

שעל הציון של הקדוש הזה הוא ממש כמו שעומדים לפניו בחיים חיותו

מאמרי הכנה לקראת - יומא דהילולא - כ"ב תמוז

סוד ההתעוררות בציון הצדיק: שלוש תגובות בנפש, והדרך לקחת אותן הביתה

מדוע יש המגיעים לציון הצדיק ואינם מרגישים כלום? / איך יתכן שיש המתפללים בבכי ובתחנונים ביום היארצייתו, בעוד בתפילת 'שמונה עשרה' אין הם מרגישים התעוררות כזאת? / האם יש מעלה מיוחדת למי שזוכה להרגיש כי הוא מדבר עם הצדיק כדבר איש אל רעהו? / ומהי העבודה שצריכים לקחת עצמו הביתה, אל חיי היום-יום?

שיחה מרתקת ומרוממת שערכנו עם המשפיע הרה"ח ר' אליעזר מונד שליט"א
הכנה למסע המרומם לציון רבינו הק' בלודמיר ביום ההילולא - כ"ב תמוז

לכאורה, ולעצור שם. התגובה הנכונה צריכה להיות: "אנא אל תיקחו את זה ממני". אדם צריך להתפלל שהתעוררות הזו תישאר איתו, שיהיה לה קיום והמשכיות.

מעשה באדם שהיה בציון הבעל שם טוב זי"ע במעייבו, ולפתע הוא פרץ בבכי סוער. תוך כדי הבכי, הוא עצר וחשב לעצמו: על מה אני בוכה כעת? הוא הבין שהבכי שלו הוא תפילה על כך שהבכי עצמו לא יעזוב אותו; הוא בכה על הרצון שההתעוררות הזו לא תיעלם עם צאתו מהציון.

מטרת ההתעוררות אצל הצדיק היא להביא את האדם לקשר קרוב יותר כלפי שמיא. הזכות של המקום מעוררת את האמונה, והאדם מדבר אל הקב"ה מתוך תחושה שהוא יכול לפנות אליו כדבר איש אל רעהו, מה שלא קורה בתפילת שמונה עשרה פשוטה.

התגובה הנכונה לגילוי כזה היא לשאול: "מדוע אני צריך להגיע עד לכאן כדי להתעורר כך? הרי אני יכול וצריך לעבוד על הקשר הזה בכל יום".

הסוג השלישי: תחושת נוכחות, ודיבור ישיר עם הצדיק.

הסוג השלישי הוא המדרגה שבה האדם מרגיש ממש נוכחות, ותחושה פנימית עמוקה שהוא יכול לדבר עם הצדיק. פתאום נפתח לו הלב, ולא רק שהוא אומר תהילים בדבקות כזו שלא הכיר מעולם, אלא הוא ממש מדבר עם הצדיק.

למי שזוכה לחוויה נעלה שכזו, צריך לדעת: זוהי מתנת חיים מן השמים, ולא הישג אישי שלך. הנוכחות הזו לא באה כדי להישאר ברמה של דיבור עם הצדיק, אלא כדי להראות לאדם פתח בעבודה כלפי שמיא. באו איפוא להראות לך מן השמיים, כיצד אתה מסוגל לדבר תמיד בכל מקום עם הקדוש ברוך הוא. זוהי הארה שנועדה להעניק לך כלי לעבודת השם שלך, וממנה עליך לצמוח ולחשוב כיצד להמשיך את הדיבור החי הזה הלאה בחיי היום-יום.

שביכולתו להרגיש. אט אט, ככל שיחלוף הזמן, והוא יתמיד בדבקות בהתעלות הרוחנית, אז כבר ירגיש בחוש כי הוא במדרגה היותר גבוהה.

ניתן להמשיל זאת ליום הכיפורים: אם תישאל במוצאי החג מה הרגשת, ייתכן שתענה שלא הרגשת כלום. אך כשיחלפו כמה ימים ויגיע חג הסוכות, ולקול צלילי השירים שתשמע בשמחת בית השואבה, יושמעו ניגונים מתוך סדר התפילה של יום הכיפורים, או אז ליבך יתרגש ויתעורר.

ומה ההסבר לזה? ביום כיפור עצמו, האור היה למעלה ממך, אך הוא התחיל להשפיע עליך, ורק בחלוף הזמן הוא נכנס אל הנפש, והתחלת להרגיש אותו. כך גם אצל הצדיק - הפעולה הרוחנית נעשתה בנשמה, ורק עם הזמן, ככל שהוא יחלוף, הגעגוע ליארציית של השנה הבאה יגבר, וההשפעה תתחיל להתגלות.

מסופר על יהודי שביקר בפעם הראשונה אצל הרה"ק 'בית ישראל' מגור, ובמהלך הביקור הם כמעט ולא דיברו, והוא יצא משם בלא הרגשה מיוחדת. אך כעבור שבועיים הוא החל לחוש געגוע עד לחזור לשם. 'בית ישראל' אמנם השפיע עליו, אך הוא הרגיש זאת רק כעבור זמן מה.

היוצא לנו מהזה: אדם המגיע לצדיק ואינו מרגיש כלום, עליו להבין כי הצדיק עורר אצלו נקודה פנימית שבהמשך תתגלה, ועליה יש לו לעבוד, והצדיק הכניס בו את האמונה כי יש לו מה לתקן.

הסוג השני: התעוררות חזקה, בכי ותחנונים.

הסוג השני הוא האדם החווה בציון התעוררות עצומה. הוא בוכה, אומר תהילים בדבקות, ומרגיש חוויה רוחנית נעלה. התגובה הנפשית הנכונה במצב זה היא להבין שזהו גילוי זמני של חלק גבוה בנפש, שאינו זוכה להרגיש בחיים היום-יום, ועכשיו, בציונו של הצדיק, שהוא מקום מסוגל, הוא מתגלה.

הסכנה היא, לשקוע בתוך התענוג הרוחני הרגעי,

נושא הנסיעה לקברי הצדיקים מעסיק רבים. אנשים נוסעים, מתפללים, ומצפים להרגיש משהו. ואכן, יש אנשים שחוזרים עם 'תחושת ניצחון' כי הם אכן התעוררו, אך יש כאלו שחוזרים מאוכזבים, הם לא הרגישו כלום. האם יש הסבר להרגשות הללו? האם זו המטרה? מהו בעצם העניין של ההגעה לצדיק, ומה אנו אמורים לקבל שם?

בספרים הקדושים מובא, כי לכל צדיק יש נקודה ייחודית אותה הוא משפיע על הבאים אליו. אצל צדיק אחד זו התחזקות בתפילה, ואצל צדיק אחר - כמו רבינו הק' ר' שלמה - הנקודה המרכזית היא השפעת אמונה חזקה. ההגעה למקום הקדוש מעוררת נקודה פנימית בנשמה, חלק פנימי בנשמה שבחיי היום-יום עלול להיות רדום. אולם, כאשר אנשים מגיעים לציון, הם חווים חוויות רוחניות שונות לחלוטין.

ניתן לחלק את התגובות בנפש לשלושה סוגים מרכזיים, ולכל אחד מהם נדרשת הבנה והדרכה כיצד להמשיך איתה הלאה.

הסוג הראשון: הטעם המר וחוסר החוויה המתבקשת לכאורה.

הסוג הראשון, הוא האדם המגיע לציון, מתפלל, ומסיים בתחושה שלא הרגיש דבר. הוא אף יצא בתחושת אכזבה או בטעם מר. הנטייה הטבעית היא לחשוב שהוא נכשל. אך האמת היא הפוכה לחלוטין.

בספרים מובא כי ישנם צדיקים שהגיעו למקומות הקדושים ולציונים, במטרה מפורשת לצאת עם תחושת חיסרון. להרגיש שמהו חסר, שיש חושך, ושנדרשת התעוררות עצמית וצורך לתקן. באחד הספרים אף מוסבר כי המושג "טעם גן עדן" שמובא בהקשר של ציון קדוש, משמעותו היא התעוררות לתשובה.

כאשר אדם מתעלה למדרגה רוחנית חדשה, המפגש הראשוני שלו עם ההתעלות הרוחנית, היא דרך אמונה בלבד, משום שהמדרגה הזו עדיין גבוהה מכפי

רבים מעידים:

מאז שהתחלתי לקבוע לימוד בתורתו של רבינו, כל חיי השתנו.

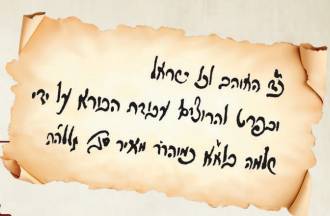

מתוך הסכמת העקדת יצחק מאלכסנדר זי"ע הי"ד:

לקנות הספר הקדוש הזה...
תושעו בשפע ברכה והצלחה
חיים ושלוש עושר ואושר וכל
טוב סלה

דברים שנחרטו
על גווילי אש

האזהרה לכל ישראל ובפֿרט
להרְצִים עֲבוֹדַת הַפֿוֹרָא עַל דִּי

מחיר מיוחד! לקראת יומא דהילולא - בספרי אור החיים

ברוך מתיר אסורים

מטלטים אחדים, וניקח אותך לבית האסורים! פקד ולא יסף. יללות ובכיות פרצו מפייהם של בני הבית. התחננו הם וביקשו על נפשם לבל יקחו מהם את אביהם, אולם לשווא. השוטרים היו נחרצים, וליבם אטום היה למול דמעות בני המשפחה ואנשי שלומם של הצדיק.

רבי קלונימוס קלמן הובא למאסר בבית הכלא הנודע לשמצה בעיר טורנא, ותהום כל העיר בשמעם את הבשורה המרה, על מאסרו של הרב הצדיק, על לא עוול בכפו, בגין עלילת שווא שטפלו והלשינו עליו אינשי דלא מעלי, מתנגדי.

בעיר קראקא התגורר תלמיד חכם וירא ה' ושמו רבי לייביש, חוגתו מקורבת היתה בקשרי ידידות עם אשת השופט.

ויהי באישון לילה. דפיקות מהוסות נשמעו על דלת הבית הכבדה המגולפת ביד אמן. בעלת הבית הנכריה, אשתו של השופט היצאה בעד החדר הקטן והופתעה מאוד לגלות את רעותה היהודייה נצבת בחוץ. הדלת נפתחה חיש, והיהודייה הוכנסה אחר כבוד לפנים דירת הפאר.

רעייתו של ר' לייביש פתחה בקול בוכים, וסיפרה על דבר עלילת השווא הנוראה שטפלו לרב הצדיק והחף מפשע, והתחננה לרעותה שתשכנע ותדבר על ליבו של בעלה השופט, כי נקי הנאשם הצדיק מעון ואיש קדוש ונשגב הוא.

באישון הליל, שב השופט אל ביתו והשמיעה לו אשתו אל הדברים, וייכנסו הדברים אל ליבו.

"אכן, גם אנכי סבור הייתי מיד כי כל המעשה והעלילה בשקר יסודם, אך נראה כי אין מנוס ואין עצה לשחרר את הרב", המשיך השופט והנמיך את קולו עוד יותר: "שהרי בשביל להביא לשחרורו של הרב יש צורך בסכום כסף גבוה מאוד לשחרר את כל הנוגעים בדבר, ומכיון שהדבר אסור בפרסום, איני רואה שום מוצא שיוכל הרב לצאת לחרות, כי בטח אין בידם את סך הכסף, ולחור על הפתחים בודאי לא יוכלו כי הדבר עשוי להתגלות".

השיבה אשת השופט את הדברים לאשת רבי לייביש, ומיד יצאה הצדקנית ומכרה כלים יקרים תכשיטי זהב וכסף, וכמעט לא הותירה בביתה מאום. אספה את סך כל המעות ומיהרה בחשאי שוב לבית השופט ומסרה הכל לידי אשתו. כעבור זמן מועט הגיעה ההודעה המרנינה על שחרורו של המאור ושמש' מכבלי המאסר, והעיר כולה צהלה ושמחה.

כשתוודע לרבי על ידי השופט מי פדהו, הלך לביתו של ר' לייביש ומשפחתו, וברכם מעומק ליבו ומילא פיו הודיה נרגשת, ולבסוף הבטיחם ואמר:

"זאת אבטיח לכם, כי מעתה ועד עולם בכל עת אשר תזדקקו לישועה, אתם או בניכם אחריכם בכל דור ודור, אם תדליקו נר לנשמתו, אעמוד לימינכם בכל כוחי לפעול לכם ישועה. וכל שכן באם תבואו על קבריו..."

אחר הדברים האלה, גמר רבי קלונימוס קלמן מפני סכנת הנפשות לעזוב את העיר, ולהשתקע שוב בעיר מולדתו ניישטאט.

לרגל הלילת בעל המאור ושמש', הרה"ק רבי קלונימוס קלמן בן רבי אהרן - א' תמוז שנת תקמ"א.

ציור הרה"ק בעל המאור ושמש' בבית החיים בקראקא

השנה תקט"ז. צדיק בא לקראקא עיר הגאונים. העילוי הצעיר המופלא רבי לוי יצחק, מי שלימים נודע בכל העולם כסגנון ואוהבן של ישראל, ה'קדושת לוי' מברדיטשוב. עמד הגאון רבי לוי יצחק באחד מבתי הכנסת שבקראקא, והתפלל לפני קונו בלבית אש קודש, ובהתלהבות עצומה, בהיותו מוטף בטליתו, וכל גופו מתנועע בדבקות עילאית. והנה לפתע נכנס אל בית המדרש ילד קט בן חמש בצעדים קלילים, וקלונימוס קלמן שמו, בנו של ר' אהרן האופה. צנום ורזה הילד ולבוש בגדים בלויים מחמת העוני והמחסור ששררו בבית הוריו.

נפערו שתי עיניו של הנער הזך והתבוננו ממושכות באיש העטוף הבורע בתפילתו, ויחל הקטן לבעור אף הוא בכיסופים וגעגועים, וחפצה נפשו לדבוק גם כן בתפילה שכוז אל הבורא יתברך.

מה עשה קלונימוס קלמן? קרב אפוא אל הצדיק הגאון, וחדר פנימה אל תחת לטליתו, והתבונן מקרוב בפני הלהבים של רבי לוי יצחק, ובלע בצמא ובשקיקה את המראה הנפלא והעצום. המעמד הנשגב, נצרב היטב בנשמתו וננסכה בו קדושה עילאית למשך כל ימי חייו.

חלפו שנים מספר. הנער גדל ונלקח אחר כבוד והדר כחתנו של הגביר הנגיד רבי מרדכי גוטנאלד, ששילד את אביו ר' אהרן האופה שיתיר את בנו מהעבודה בבית המאפייה, בתמורה לכך שהוא ישלם את כל ההוצאות הנדרשות למען לימודו של הנער. עלה רבי קלונימוס קלמן והתעלה בתורה ויראה, וישב על שולחן חותנו משך כשבע שנים תמימות, כשכל כלכלת ביתו תחת חסותו של חותנו תומך התורה.

מתפלל היה רבי קלונימוס קלמן, הגאון הצעיר, מדי יום בימו בבית המדרש העתיק של הרמ"א. והנה בוקר אחד נפוצה השמועה כי צדיק הופיע ובא ושמו רבי אלימלך מליז'ענסק, והוא נעמד להתפלל בבית המדרש העתיק של בעל המגלה עמוקות. רבים מאוד מדריה של קראקא מתנגדים היו לדרכה של החסידות ועומדים כנגדה כחומת ברזל בצורה. לא בעין יפה ראו אלו את בואו של הצדיק תלמידו של המגיד ממעזריטש. ומאחר וכמעט כל יהודי העיר, באותם הימים, נמנו על אלו המתנגדים, נותר אפוא הצדיק הרבי ר' אלימלך והמתין להשלמת עשרה לתפילה במגין.

והנה, נצתה נפשו של ר' קלונימוס קלמן והתעוררה פתע ברצון עז ללכת אל בית המדרש של בעל המגלה עמוקות. נשמתו הזכה כמו הולכה את רגליו מאליה אל המקום. אך דרך נכנס פנימה וראה את פני איש האלוקים, מיד נקשרה נפשו אליו בקשר איתן בל ינתק, ומן אותו הרגע נעשה לתלמידו הגדול של הרבי ר' אלימלך מליז'ענסק.

חלפו ימים ושנים, בהם הסתופף רבי קלונימוס קלמן ושתה מבארו של הרבי אלימלך, ובשנת תקמ"ה, שנתיים טרם הסתלקותו בסערה השמימיה, פקד הרבי ר' אלימלך מליז'ענסק על תלמידו לשוב אל העיר הגדולה קראקא. להפיץ בה ולהזריח את אורה הגדול של החסידות ולקרר בנים לאביהם שבשמים. לא קלה היתה המלאכה, שכן עדיין פעעה בקרבה של קראקא רוח התנגדות נחרצת וחוצצת, אולם רבי קלונימוס קלמן עשה כמצוות רבו, קבע שוב מושבו בעיר והחל להפיץ אלהים ברבים את שלחבת החסידות היוקדת.

ערב אחד ישב בביתו המאור ושמש' והגה בתלמודו בעיון רב, ולפתע נפרצה דלת הבית בקול רעש גדול ואל הבית חדרו פלוגת שוטרים חמורי סבר.

"הינך עצור בגין עון מרידה במלכותנו", רעם קולו של המפקד. "ארוח במהירות

ההכנות ליאריצייט כ"ב תמוז תשפ"ו

נוסעים ללודמיר ליום ההילולא

בשורה משמחת ומיוחדת לקראת כ"ב בתמוז של שנה זו: מסלול קל ונוח ביותר ללודמיר לטובת המשתתפים היקרים!

לקראת יומא דהילולא הקדוש שיחול השנה ביום שלישי, כ"ב בתמוז, חברת 'רוזנר טורס' תארגן בס"ד נסיעה מיוחדת ונוחה יותר מבשנים קודמות, עם מספר חידושים משמעותיים שיאפשרו בע"ה להשתתף בהילולא מתוך יישוב הדעת, בנוחות ובזמן קצר.

החידוש הראשון: הנסיעה תתקיים בטיסה עם החברה הישראלית 'אל על' הלוך ושוב, בטיסת נוחות וישירות.

החידוש השני: המסלול יהיה קצר ומרוכז ליומיים בלבד. יציאה - ביום שני בבוקר, ובעז"ה ביום שלישי בלילה ישובו המשתתפים לארץ הקודש.

החידוש השלישי: לחסכון בזמן המתנה ארוך ויקר במעברי הגבול, ייערך מעבר רגלי בין פולין לאוקראינה, הן בהלוך והן בחזור. מסלול זה התברר כיעיל ומהיר באופן משמעותי, ומקצר מאוד את זמן ההמתנה בגבולות.

מסלול הנסיעה: טיסה ביום שני בבוקר ונחיתה בקרקוב, משם יעלו המשתתפים תחילה לתפילה בצינו הקדוש של הרה"ק הרבי ר' אלימלך מליז'ענסק זי"ע. משם ימשיך המסע ללודמיר, ולעת הלילה נגיע לעיר להשתתפות בסעודה הרבתית לכבוד יום ההילולא. לינת הלילה במלון לודמיר המפואר.

ביום שלישי, יום ההילולא, לאחר השתטחות בציון הקדוש, תצא הקבוצה בשעות הבוקר לכיוון פולין בדרכה חזרה, ובשעה 53:2 תחזור הקבוצה לארץ ישראל.

הזדמנות מיוחדת לזכות להשתתף בהילולא הגדולה בצל רבינו הקדוש - במסלול נוח, קצר ומושקע.

קבוצות המעוניינות להגיע ליומא דהילולא נא לתאם מראש.

ילדי רבנו שלמה // חידת השבוע

בעל המאור ושמש

אורו של רבי קלונימוס קלמן מקראקא בעל המאור ושמש' הפציע בשנת תקי"א, בהולדו לאביו ר' אהרן הלוי עפשטיין ז"ל מהעיר ניישטאט, שהיה בעל המאפייה בעיר. מדי יום היה הנער הקטן סר לבית המדרש ומאזין ללמודם של גאוני העיר. יום אחד בקש הנגיד רבי מרדכי גוטנאלד להוכיח האם יודע הנער ללמד. והנה מה מאוד הפתע לראות כי הוא תלמיד חכם עצום. מיד פנה לאביו ובקש לשלם כל הוצאות למודו,

ולא יעבד עוד בבית המאפייה, וגם לקחו לחתן לביתו. חלפו מספר שנים, ונעשה לתלמידם של הרבי ר' אלימלך מליז'ענסק, המגיד מזלאטשוב, הרבי מלובלין, רבי מנחם מענדל מרימנוב, והמגיד מקאז'ניץ זי"ע. הוציא את הספר הקדוש 'מאור ושמש' עליו התבטאו צדיקים שהוא שלחן ערוך של החסידות. ביום א' לחדש תמוז שנת תקפ"ג נפטר בעיר קראקא ושם מנוחתו כבוד.

ויאמר ברכת המפיל, והברכה נתקנה על גדל חסדו וטובו שעשה עמנו השיית שמפיל חבלי שנה על העינים וסוגרם כדי שלא ישלט בהם

מרגלית מתורנו

של רבנו שלמה מקרלין